

navrhuje jen, aby bylo uznáno, že spoluzavinění řidiče H-a tu není. Tento rekurs jest nepřipustný, neboť předmětem opravného prostředku může býti jen výrok soudu, který jediné nabývá právní moci, nikoliv právní názor důvodů, a z povahy opravného prostředku plyne, že si jen strana, které výrokem soudu byla způsobena právní újma, může do něho stěžovati, nikoliv strana, která jím byla úplně uspokojena. (sb. n. s. čís. 6471). Bylo proto rekurs žalobcův odmítnouti jako nepřipustný.

Čís. 9980.

Předpokladem pro povolení exekuce proti podnájemníku na základě exekučního titulu proti nájemci (§ 568 c. ř. s.) jest nesporný nebo vymáhajícím věřitelem prokázaný podnájemní poměr.

(Rozh. ze dne 12. června 1930, R II 194/30).

Na základě exekučního titulu proti nájemci navrhl vymáhající věřitel exekuci vyklizením podnájemníka. Soud první stolice exekuční návrh zamítl, rekursní soud exekuci povolil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Napadené usnesení opírá se o předpis § 568 c. ř. s., podle něhož exekuční titul proti nájemci jest účinným a vykonatelným i proti podnájemci. Než předpokladem pro povolení exekuce tu jest, že podnájemní poměr jest nesporný nebo prokázaný (§ 9 ex. ř.) t. j. že soud exekuci povolující nemá pochybnosti o jsoucnosti podnájemního poměru. Vymáhající strana však v exekučním návrhu, který opírala jen o exekuční titul (smír) proti nájemci Josefu W-ovi, podnájemní poměr povinné nikterak neprokázala, ač trvání podnájemního poměru — jak již vzpomenu — bylo podmínkou pro povolení exekuce proti straně povinné jako osobě třetí, v exekučním titulu neuvedené. Pouhé, ničím nedoložené, tvrzení vymáhající strany, že povinná strana byla podnájemnicí nájemcovou, nestačí, poněvadž by takto mohly býti obcházeny předpisy zákona o ochraně nájemníků a jednostranným tvrzením pronajímatele — co do pravdivosti nikterak neprokázaným —, že povinný jest v poměru podnájemním — mohl by i přímý nájemce místností s odvoláním na ustanovení § 568 c. ř. s. býti nuceně vyklizen, což by se přičilo nejen duchu tohoto zákonného předpisu, nýbrž i spravedlivému právnímu cítění.

Čís. 9981.

Pro otázku, zda jest z exekuce vyloučiti vlastní auto maloživnostníka provozujícího autodopravu (§ 251 čís. 6 ex. ř.), jest nerozhodným, že provozuje autodopravu také vypůjčeným autem.